

povedala to in ono, bila vesela našega obiska in se pohvalila, da tudi njen sin in vnuk govorita slovensko.

Vrnili smo se čez mejni prehod pri Robiču in skozi Kobarid in Tolmin do večera prispeli v Cerkno.

Prvega letošnjega izleta se je udeležilo 40, drugega in tretjega po 42 članov. Kolikor je izletov omenjenih ali opisanih v Loških razgledih, jih je bilo že 14. Razen teh je Lovro Planina organiziral več takih, ki jih oficialno nismo šteli za muzejske, a so se jih udeležili v glavnem člani Muzejskega društva. Spoznavanje drugih muzejev, kulturnozgodovinskih in naravnih znamenitosti, krajev in pokrajin na izletih je postalo že nekaj tradicionalen način društvenega dela in družabna vez, ki društvo povezuje s člani. Pri predavanju o muzejskih izletih po letošnjem občnem zboru je podpisani obudil s barvnimi diapozitivi spomine na spoznanja in doživetja na dosedanjih izletih.

France Planina

OBCNI ZBOR MUZEJSKEGA DRUŠTVA V ŠKOFJI LOKI

V galerijski dvorani Loškega muzeja se je sestel občni zbor Muzejskega društva dne 7. septembra 1968 po preteku poslovnega obdobja dveh let. Člani so bili pismeno povabljeni, udeležilo se jih je 85. Občni zbor je ob 19.25 odprl društveni predsednik dr. Pavle Blaznik in najprej pozdravil člane ter častne goste, med katerimi so bili: republiški sekretar za gospodarstvo Sveto Kobal, predstavnik Zgodovinskega društva za Slovenijo dr. France Škerl, predsednik občinske konference SZDL Janez Taler, načelnik oddelka za občno upravo in družbene službe pri SO Škofja Loka Ciril Jelovšek ter predstavniki prosvetnih delavcev. Po soglasnem sprejemu predlaganega dnevnega reda so najprej poročali funkcionarji Muzejskega društva o delovanju v pretekli poslovni dobi.

Poročilo predsednika

(Poroča dr. Pavle Blaznik)

Muzejsko društvo, ustanovljeno pet let pred zadnjo vojno, ima v Škofji Loki trdno tradicijo, ki si jo je ustvarilo s dolgoletnim nesebičnim delom. Samo iz lastnih sil je v zadnjih predvojnih letih ustvarilo muzej, ki se je v desetletjih razrastel v taki meri, da predstavlja danes v Škofji Loki kulturno zanimivost.

Delo MD je doživljalo v desetletjih do- ločene vsebinske spremembe. Če je bila

nekoč glavna skrb MD posvečena skoro izključno muzeju, je danes v času samoupravljanja muzejsko delovanje v ožjem smislu besede prepuščeno muzejskemu kolektivu. Seveda živi MD tesno z muzejem in stoji muzejskemu kolektivu še vedno trdno ob strani. Toda MD nima več pri ustanovi odločilne besede. Sklepi odbora MD veljajo le kot priporočilo, ki ga muzejski kolektiv upošteva ali pa tudi ne. Tako lahko mirno trdim, da je bilo v zadnjih letih v muzeju posvečeno premalo skrbi muzejskim zbirkam, ki so bile deležne le zelo skromnega napredka. Vendar dostavljam, da je prav v zadnjem času opaziti znake izboljšanja in da se kolektiv zaveda velikih nalog, ki jih bo treba opraviti do tisočletnega loškega jubileja, saj je le-ta že skoro pred durmi.

Ostalo je pa nekaj nalog, ki so prepuščene izključno MD. MD posveča vso skrb predvsem *Loškim razgledom*. Od zadnjega občnega zbora smo izdali dva zbornika, ki imata tekoči številki 13 in 14. Gradivo za 15. letnik je že v tiskarni in bo zbornik izšel kot vsako leto za občinski praznik. Že prvi pogled na obseg različnih letnikov kaže, da smo v letu 1965 preživljali lahko krizo, ki je bila izrazito finančnega značaja. O njej smo poročali na zadnjem občnem zboru. Toda položaj se je že 1966 tako popravil, da smo prešli spet na star obseg. Zahvalo smo dolžni občinski skupščini v Škofji Loki kot delovnim kolektivom, ki nam z vsem razumevanjem stoje trdno ob strani. Tako ostajajo LR še vnaprej vodilni, in sicer ne samo v Sloveniji. Z veseljem ugotavljam, da je krog sodelavcev izredno trden; saj nismo nikdar v zadregi glede prispevkov, ki zajemajo najrazličnejša področja iz življenja na loških tleh. LR pomenijo močno vez med članstvom doma, pa tudi v inozemstvu. Strokovno so tako dognani, da za nje ni težko dobiti zamenjave; saj jih pošiljamo v zameno na vrsto ustanov, zavodov in organizacij. Zato ni čudno, da najdemo LR citirane v resnih znanstvenih publikacijah doma in v inozemstvu. Z zamenjavami pa istočasno bogatimo muzejsko knjižnico.

Še vnaprej prireja MD *muzejske izlete*, s katerimi vzgajamo članstvo v muzejski misli. Saj je vsak muzejski izlet usmerjen v kraje, ki premorejo muzeje. Od zadnjega občnega zbora je bilo prirejenih pet izletov. Maja 1966 je društvo organiziralo izlet na Štajersko, kjer so si člani ogledali muzej v Celju, Sokličev muzej v Slovenjem Gradcu in ondodni muzej revolucije ter muzej na Ravnah. Nasled-

nje leto je bil dvodnevni izlet v Istro, kjer smo obiskali muzej v Kopru in Piranu. Letos je MD organiziralo tri izlete. V maju je muzealce vodila pot na Goriško, kjer smo si spotoma ogledali muzej v Tolminu, v juliju na Koroško (Celovec, Gosna Sveta, Knežji kamen, Hoch Osterwitz), pred tednom dni pa v Beneško Slovenijo (Cedad, Stara gora). Vse izlete, ki jih je vzorno organiziral odbornik Lovro Planina, je strokovno odlično vodil podpredsednik prof. Fr. Planina. — V povezavi s Turističnim društvom v Škofji Loki je MD 1967 sodelovalo pri izletu v Freising, kjer so si udeleženci ogledali znamenitosti v kraju, s katerimi je bila Škofja Loka toliko stoletij tesno povezana.

Muzejski izlet na Bavarsko, zlasti pa LR so vzbudili pozornost ondotnih znanstvenih krogov na naše znanstveno delovanje. Tako sem dobil *vabilo z univerze v Münchnu*, da govorim o kolonizaciji loškega ozemlja v srednjem veku. Vabilu sem se rad odzval, zlasti ker sem želel prikazati svoja dognanja, ki se vedno ne strinjajo z rezultati nemških znanstvenikov. Predaval sem ob skioptičnih slikah, med katere sem uvrstil razne zemljevide in lepe barvaste pokrajinske diapozitive. O isti temi sem predaval tudi v Freisingu. Predavanje je bilo tako v Münchnu kot v Freisingu ob veliki udeležbi tople sprejeto.

MD je bilo tesno povezano s svojo *podružnico v Železnikih*, ki redno pošilja na seje odbora MD svojega zastopnika. Glavna skrb ondotne podružnice je bila posvečena muzejski zbirki v nekdanjem središču tako živahnega fužinarstva. Podružnica je izdelala kratkoročen in dolgoročen program, po katerem naj bi bilo železnikarsko fužinarstvo nazorno predstavljeno javnosti. V lanskem letu je bilo delo kronano s prvim velikim uspehom. S finančno podporo podjetja LIP na Češnjici je bila ob otvoritvi moderne žage urejena razstava lesne obrti na prostem in v pritličju Plavčeve hiše. Medtem ko je razstava na prostem služila svojemu namenu žal le v slavnostnih dneh, so predmeti v Plavčevi hiši ostali na mestu in tako predstavljajo enega temeljev železnikarske muzejske zbirke. V letošnjem letu si je podružnica postavila nalogo, da uredi na podoben način tudi železarsko zbirko, pri čemer je deležna vse podpore gospodarskih ustanov na svojem območju. Z ureditvijo lesne in železarske zbirke bo dan trden temelj za nadaljnje delo pri železnikarski muzejski zbirki, ki naj bi rastle iz leta v leto po točnem postavljenem načrtu.

V skladu z zakonom so *arhivi* ločeni od muzejev. Tako tudi loški arhiv ni sestavni del loškega muzeja. Seveda bdi MD tudi nad arhivsko ustanovo; v zadnji poslovni dobi je odbor poskrbel, da je arhiv dobil posebnega nameščenca, ki vzorno opravlja svojo dolžnost.

MD je bilo seveda živo zainteresirano tudi pri reševanju vprašanj, ki so v zvezi s skrbjo za *spomeniško varstvo*, in pri odločanju o *urbanističnih problemih*. Zato je tesno sodelovalo tako z medobčinskimi spomeniškovarstvenimi zavodom v Ljubljani kakor tudi z urbanističnim svetom pri občinski skupščini v Škofji Loki.

Ob koncu poročila velja moja iskrena zahvala in priznanje vsem nesebičnim sodelavcem, prav tako pa tudi občinski skupščini v Škofji Loki in delovnim kolektivom za vso pomoč. Naj bi ta vzorna vzajemnost živela še vnaprej! Nalogam, o katerih sem govoril, mora ostati MD zvesto tudi v bodoče. Želim, da bi bodoči odbor uspešno nadaljeval z dosedanjim delom. Pri tem opozarjam zlasti na bližajočo se tisočletnico, ki nas ne sme najti nepripravljene. S tem ne mislim samo na muzealce, marveč tudi na širše kroge. V tem smislu naj bi čimprej začel z delom odbor, ki ga je v začetku tega leta postavila v ta namen občinska skupščina v Škofji Loki.

Tajniško poročilo (Poroča dr. Branko Berčič)

Na zadnjem občnem zboru Muzejskega društva v Škofji Loki dne 12. avgusta 1966 je bil izvoljen društveni odbor, ki se je nato takole konstituiral: predsednik dr. Pavle Blaznik, podpredsednik France Planina, tajnik dr. Branko Berčič, blagajnik Jože Krašovec, odborniki Evgen Burdych, ing. Ivan Gorenc, prof. Marija Jamar-Legat in Jože Nastran. Po službenem položaju je bil član odbora Andrej Pavlovec, ravnatelj loškega muzeja. V letu 1967 je bil v odbor kooptiran France Štukl, ki je prevzel mesto zapisnikarja in tajnikovega pomočnika. Pododbor Muzejskega društva v Železnikih je sprva v odboru zastopal Blaž Gortnar, pozneje pa še Niko Zumer. Kot društveni zastopnik za Poljansko dolino je bil za sodelovanje v društvenem odboru pridobljen Franc Tavčar od Turističnega društva v Poljanah. Pri delu odbora so sodelovali še: predstavnik organizacije Zveze borcev Ferdo Tolar in Milan Zakelj, predstavnik Turističnega društva v Škofji Loki ing. Tone Mlakar, predstavnik spomeniškovarstvenega zavoda Milan Železnik in predstavnica sindikata prosvetnih delavcev v

Škofji Loki Rozika Tanko. Nadzorni odbor so sestavljali Tine Kalan, Lovro Planina in Ivo Plestenjak.

Društveni odbor je v zadnjem poslovnem obdobju, ki je trajalo 28 mesecev, imel 21 sej, se pravi redno vsak mesec, razen med letnimi dopusti. Vse seje so bile na Loškem gradu v pisarni loškega muzeja. Izvoljeni člani in nekateri predstavniki so se sej, razen redkih izjem, redno udeleževali, medtem ko je bila udeležba drugih predstavnikov nekaj slabša. Razen obolelega Lovra Planina sta se vseh sej redno udeleževala tudi oba člana nadzornega odbora.

Glavno delo je društveni odbor kot strokovni posvetovalni organ uprave Loškega muzeja opravljal na svojih rednih sejah. Sklepe in priporočila o sporazumno določenih nalogah so opravljali posamezni člani odbora, pretežni del pa ravnatelj oziroma drugi delavci v muzeju. Odbor je tekoče obravnaval delo v muzeju in se posebej zadrževal pri poročilih o obisku muzeja, o njegovem materialnem položaju, organizaciji dela in razstav, kadrovskih vprašanjih ter o konceptih za ureditev obnovljene zbirke o NOB in za obsežnejšo preureditev muzejskih zbirk. Posebej se je angažiral pri obravnavanju usode dražgoških zlatih oltarjev, za katere je obstajala nevarnost, da bodo premeščeni v novo dražgoško cerkev. Odbornikom in njihovim zunanjim strokovnim sodelavcem je končno uspelo prepričati odgovorne cerkvene funkcionarje, da bi takšna premostitev pomenila uničenje slabo ohranjenih muzejskih dragocenosti, tako da so oltarji ostali na svojem mestu v muzeju. Za potrebe muzeja so odborniki pregledali zbirko starin dr. Franca Debevca v Železnikih in nekaj zanimivih kosov odbrali za muzejske zbirke. V obravnavi je bilo tudi razpadanje pred leti dozidanega dela zgornjega stolpa na Krancelju in glede tega sklenjeno, da je edino pravilno, če se ohranijo samo zgodovinsko dokumentarni ostanki prvotne zgradbe, drugo pa naj se poruši in odstrani ter nato celota zgodovinsko varneje kot doslej na novo uredi. Enako kot zgornji stolp naj bi do tisočletnice Loke uredili tudi ostanke Starega gradu. Odbor je podprl zamisel A. Pavlovca in dr. Emilijana Cevca, naj bi se v Loki, in sicer v stari »kasarni«, uredila slovenska galerija fresk, ter je v tem smislu posredoval pri ljubljanski Narodni galeriji. Pripravljeni so bili že idejni načrti za ustrezno preureditev hiše in predlogi za njeno predajo v oskrbo muzeja, vendar

je Narodna galerija predlog zavrnila, kar pa nikakor ne pomeni, da so se tudi loški muzejski delavci načrta dokončno odrekli. Odbor je od začetka podpiral iniciativo za ustanovitev Groharjeve slikarske kolonije ter pri njenem delu strokovno in organizacijsko sodeloval. Prav tako je društvo aktivno sodelovalo tudi pri postavitvi spominskih obeležij judenburškemu uporniku Antonu Hafnerju na Godešiču in pisatelju Janku Mlakarju v Železnikih, na sejah pa je odbor razpravljal o ureditvi še nekaterih drugih zadev. Odbor je dal pristojnim občinskim organom iniciativo za imenovanje organizacijskega odbora za proslavo 1000-letnice Loke, ki bo čez pet let, in je razpravljal o nekaterih delih priprav na to slovesnost.

Obsežna je bila tudi odborova dejavnost na področju spomeniškega varstva. Obravnavani so bili načrti za ureditev zgornjega dela Grabna in konserviranje mestnega obzidja, adaptacija nekaterih mestnih hiš (Žebjarjeva, Cvingerš, Komanova, Homanova, Trdinova), restavratska dela na Gostečem in pri sv. Tomažu, urejanje Visokega in načrti za ureditev okolice Plavža v Železnikih. Poudarjena je bila nujnost, da spomeniški zavod pripravi elaborate o zaščitenih jedrih starih naselij na področju občine in da občinska skupščina to delo izdatneje podpre. Posebnega obravnavanja je bil deležen odnos med načeli spomeniškega varstva in koncepcijo zazidalnega načrta za novi del Škofje Loke, zlasti kompleks tik ob starem loškem mestnem jedru na levem bregu Selščice (Transurist, pošta, Fojkar, Jaklič, kapucinski samostan, trgovska hiša in drugi predvideni novi objekti). Pri dokončnem urejanju teh zadev so bila v glavnem vselej upoštevana stališča muzejskih in spomeniškovarstvenih delavcev.

Močno se je v zadnjem obdobju razmahnila muzejska dejavnost v Selški dolini pod vodstvom društvenega pododbora v Železnikih. Podrobnosti o tem bodo sporočili zastopniki pododbora, tu naj bodo omenjene samo glavne akcije: prizadevanje za pridobitev celotne Plavčeve hiše za potrebe muzejske zbirke, ureditev njegovega oddelka o gozdnem in lesnem gospodarstvu na Selškem ter posamezni spomeniškovarstveni problemi. Na področju Poljanske doline še ne deluje društvena podružnica, zato tudi muzejska aktivnost ni bila tako obsežna kot v Selški dolini. Obravnavani so bili idejni načrti za ureditev Visokega ter dela sproti spremljana in večkrat kritično oce-

njena. Storjeni so bili tudi ukrepi za kontrolo dejavnosti privatne muzejske zbirke lastnika gostilne Na Taboru, kakor tudi evidentirane nekatere muzejske naloge s poljanskega območja, ki naj bi bile uvrščene v program praznovanja 1000-letnice Loke in njenega ozemlja.

Gospodarsko stran društvenega oziroma odborovega poslovanja predstavlja sodelovanje pri skrbi za muzejskim namenom zaupano narodno imovino in posebej za delo okrepčevalnice na Loškem gradu. Imenovana je bila posebna gospodarska komisija, ki je pregledala stanje in pripravila podroben predlog, kako bolje gospodariti z zaupanim premoženjem in ga ustrezneje varovati, predvsem kar zadeva Loški grad in grajski vrt. V muzejsko lastništvo je prešla tudi Plavčeva hiša v Železnikih, ki je zaupana varstvu tamkajšnjega društvenega pododbora. Loško grajsko okrepčevalnico je društvo najprej oddalo v popolno upravljanje loškemu muzeju. Pozneje pa se je pokazalo kot bolj gospodarno in za muzej bolj primerno, da je bil bife oddan privatnemu najemniku Andreju Kolarju. Polovica dohodka od okrepčevalnice oziroma pozneje od najemnine je odtekala v sklad za izdajanje Loških razgledov.

Kar zadeva muzejsko publikacijo »Loški razgledi«, moremo ugotoviti, da je skrb za njeno izdajanje bila ena največjih stalnih dejavnosti društvenega odbora. Med tem časom je bila v uredniški odbor kooptirana društvena odbornica Marija Jamar-Legat, glavno uredništvo pa je z letom 1967 prevzel France Plamina. Odbor je tekoče obravnaval zbiranje denarnih sredstev za izdajanje publikacije in delo uredniškega odbora v želji po čim boljši vsebinski plati. Če je letnik 1966 moral zaradi trenutnih finančnih težav iziti v dokaj skrčenem obsegu, je bil letnik 1967 že spet normalnega obsega in bo takšen tudi letnik 1968, ki je v tisku. Društvo je priredilo eno predavanje. Predaval je konservator Milan Zeleznik o umetninah pod mikroskopom. Za člane pa je bilo prirejenih pet izletov. Društveni člani so imeli slej ko prej prost vstop v zbirke Loškega muzeja in so bili redno vabljeni k otvoritvam razstav v muzejski galeriji.

Odbor in njegovi sodelavci so društvene naloge izvajali največ v neposrednih akcijah in manj po korespondenčni poti. Zato društvena korespondenca ni kdove kako obsežna. Največ je odpade na dopisovanje okoli Loških razgledov (naročila, prodaja, oglasi, zamenjave, honorar-

ji, sodelavci). Uradno vez z občinsko skupščino so predstavljala poročila o potrošeni dotaciji za Loške razglede in predračuni za naslednje letnike, vse druge zadeve smo reševali osebno ali preko občinskega sveta za prosveto in kulturo ali občinske uprave. Vzpostavljena je bila zveza tudi s sosednjo občino Logatec, in sicer zaradi sofinanciranja Loških razgledov, kolikor obravnavajo področje Zirov. Cankarjeva založba je zahtevala podatke za katalog muzeoloških publikacij, Zveza muzejskih društev Jugoslavije pa nekaj letnikov Loških razgledov za razstavo naših izdaj te vrste na Madžarskem. Zavod za spomeniško varstvo je predložil društvu pismeno program svojega dela za leto 1968 ter prosil za mnenje in za podporo njihovim zahtevam pri občinskih organih. Pismeno je odbor protestiral pri Kmetijski zadrugi zaradi nameravane oddaje lokala v Plavčevi hiši v Železnikih za zasebni bife in ne za muzejske namene. Ob urejanju poslovanja loške grajske okrepčevalnice je bil objavljen ustrezen razpis, sprejete ponudbe zainteresiranih zasebnikov in sklenjena pogodba z izbranim kandidatom, v zadnjem času pa le-temu poslan opomin zaradi nekaterih samovoljnih ukrepov in neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti. Osnovna šola v Škofji Loki se je obrnila na odbor s prošnjo za posredovanje, da šolarji ne bi več zapravljali toliko časa ob avtomatu za nogomet v grajskem bifefu. Turističnemu društvu v Škofji Loki so bile ob predlogu za prireditev izleta v Freising sporočeni nekateri predlogi za poživitev nekaj zelo tesnega in plodnega medsebojnega sodelovanja, s podobno željo po sodelovanju pa se je na naše društvo obrnilo novo ustanovljeno društvo prijateljev Zgodovinskega muzeja Srbije iz Beograda. Izmed redkejših pismenih stikov z društvenimi člani naj navedemo pisma z živim zanimanjem za društveno in muzejsko delo članice Marije Stanonik iz Zirov ter rojakov izseljencev Franka Kerna v ZDA in Antona Čeferina v Argentini. Društveni ustanovni član dr. Jože Rant je posredoval odboru zanimive podatke o judenburškem uporniku A. Hafnerju, o katerem govori tudi obsežnejše gradivo Vlada Vodopivca, sodelavca inštituta za zgodovino delavskega gibanja.

Ob na novo preurejenem pobiranju društvene članarine in naročnine na Loške razglede je bila prečiščena kartoteka društvenih članov. Ugotovljeno je bilo, da so nekateri člani odpadli, drugi pa so se prijavili na novo, tako da šteje

društvo v tem času 475 rednih članov, 1 častnega in 10 ustanovnih članov. Zaradi mecenškega odnosa do izdajanja Loških razgledov je društveni odbor na eni svojih sej proglasil za društvenega ustanovnega člana Gorenjsko predilnico. Kot oddolžitev za zasluge pri sodelovanju z Muzejskim društvom in za muzejsko delo v Škofji Loki je bil sprejet tudi soglasni predlog za imenovanje dveh novih društvenih častnih članov, o čemer bomo poročali še na današnjem občnem zboru. Prav tako bodo občnemu zboru dani v razpravo in odločanje predlogi za delno spremembo društvenih pravil.

Blagajniško poročilo (Poroča Jože Krašovec)

Od zadnjega občnega zbora Muzejskega društva, ki je bil 12. aprila 1966, do današnjega, smo imeli naslednje prejeme in izdatke:

Prejemki so bili:	N din
za članarino	3.095,47
za prodane Loške razglede	28.215,64
dotacije	24.000,00
za oglase v Loških razgledih	21.300,00
delež od okrepčevalnice	6.822,05
skupaj	83.433,16

Izdatki pa so bili:	N din
tiskarski stroški z izdajo LR	20.348,00
honorarji sodelavcev, znamke, poštnine, potni stroški, raznašanje in drugo	38.726,13
skupaj	58.726,13
Saldo dne 6. 9. 1968	24.707,03

Poleg navedenega salda nam dolgujejo podjetja še za oglase v Loških razgledih	2.750,00
za Loške razglede, člani in podjetja	3.131,00
skupni dolg znaša	5.881,00

Poročilo pododbora Železniki (Poroča Blaž Gortnar)

Pododbor sestavljajo Blaž Gortnar — predsednik, Niko Žumer — tajnik, Rezka Potočnik — blagajnik, Anton Benedičič — gospodar in Valentin Pintar — odbornik. Stalni sodelavci iz proizvodnih podjetij so: Anton Tavčar, Lojze Tolar in Matevž Trojar.

Namen in naloga pododbora Železniki je zbirati in ohranjovati vseh vrst delovne spomenike Selške doline v krajevni zbirki v Železnikih kot listinsko dokazanem kraju, že pred 6 stoletji znanem v srednjeveškem železarstvu. Pri opravljanju te naloge je pododbor razvijal svoje delo na 13. sejah, se po zastopnikih udeleževal sej Muzejskega društva Škofja Loka, zasnoval tri širše posvete o muzejskem delu v Železnikih, vzdrževal priložnostne stike s Tehničnim muzejem SRS, Železarskim muzejem Jesenice, Kropa, Tržič itd. Ob obisku dunajskega metalurga, zgodovinarja dr. Schusterja smo temu izročili primerek valjanega železa, izdelanega v valjarni Jesenovec-Železniki, za razstavne namene na Dunaju. Za krajevno zbirko smo izdelali razstavni načrt, ki je bil obravnavan na seji M. d. Šk. Loka in s sklepom seje odobren l. 1966. Po njem naj ima zbirka v Železnikih predvsem spomenike železarstva, ob njem gozdno-lesnega gospodarstva ter še drugih proizvodnih dejavnosti, ki so bile v Selški dolini.

Tajniško delo pododbora izkazuje prejem 38 dopisov in odposlanih 56 pisem. Dalje smo ponovno nabrali članstvo, vendar pri tem nismo uspeli pridobiti širokih množic in zasidrati med ljudmi naše delo. Med šoloobvezno mladino smo zaznali večje zanimanje ter se nam je ta z veseljem odzivala, kadar smo iskali pomoč pri njej.

Blagajnikovo delo kaže, da smo imeli v tem času dohodke iz daril, prireditelj, članarin, vstopnin in podpore Gozdnega gospodarstva Kranj:

	N din
	8.276
Izdatkov za urejanje, dopolnjevanje in vzdrževanje zbirke	7.788
denar v blagajni	488

Poleg tega so prispevali še neposredno za zbirko:

LIP Česnjica	15.000
druga podjetja	7.400
Vseh dohodkov zbirke je bilo	30.676

LIP Česnjica je ob svojem jubileju in gospodarskem napredku dokazal, da pozna kulturne dolžnosti gospodarstva, kar je povzročilo pospešenje zgodovinske obravnave gozdno lesnega gospodarstva Selške doline. To snov smo pospešeno obdelali in uspeli prirediti prvo tovrstno razstavo na Gorenjskem. Ker je stalno dostopna, je imela že nad 2000 obiskovalcev.

Pododbor ima zdaj delovne prostore za prikaz celotne zbirke v Železnikih, kakor je v načrtu. Otvoritev predvidevamo za prihodnjo letno sezono. Poleg tega si želimo pripraviti še posebno razstavo, ki bo obdelala skril kot krovni material in skrilave kritine. Ta najlepši krovni material je izpodrivan in izginja s streh. Zato je nujno opozoriti nanj širšo javnost.

Knjiga Kolonizacija Selške doline je prebivalec navdušila za spoštovanje starin in pomagala k preprečevanju uničevanja. Okrasili smo plavž in ga oblastveno zavarovali, s tem pa postavili prvi temelj za novo kulturno dejavnost. Tehnični muzej Slovenije in dr. P. Blaznik tudi še sedaj prizadevno podpirata naše delo, na katerega ne najdemo povsod zadovoljivega razumevanja. V tem stanju občnemu zboru predlagamo: naloge pododbora Železniki so del poslanstva loškega muzeja in jih je vredno takoj obravnavati. Tovrstni sklep pričakujemo od občnega zbora.

Poročilo
nadzornega odbora
(Poroča Ivo Plestenjak)

Na zadnjem občnem zboru so bili za člane nadzornega odbora izvoljeni: Lovro Planina, Tine Kalan in Ivo Plestenjak. Člana Tine Kalan in Ivo Plestenjak sta pregledala blagajniško knjigo in ugotovila, da jo vodi blagajnik pravilno in z vso vestnostjo. Vsa dokumentacija ustreza. Finančni rezultat se ujema z zadnjim bančnim izpisom ter s prešteto gotovino. Pregledala sta tudi sejne zapisnike, katere so odgovorni člani v redu podpisovali, dalje društveno korespondenco, seznam članov Muzejskega društva ter kartoteko Loških razgledov.

Nadzorni odbor sam se ni sestajal, pač pa je bil vedno z enim ali dvema članoma pri sejah upravnega odbora ter spremljal njegovo delo in bil seznanjen z vsemi dogajanji v društvu.

Za dosedanji upravni odbor predlagava razrešnico s pohvalo, saj so bili vsi člani delovni in so skrbeli za čimvečji uspeh društva.

Poročilo o delu muzeja
(Poroča Andrej Pavlovec)

Takoj moram poudariti, da zajema poročilo o delu muzeja predvsem najbolj kritično obdobje, to je leti 1966 in 1967, in da vse ugotovitve za to dveletno obdobje, ki pomeni za muzejsko dejavnost

prelomnico in težke čase, ne veljajo za letošnje leto, ki, razen v personalnih zadevah, kaže na izboljšanje. Krizo, ki smo jo preživljali, najbolj ilustrirajo številke iz zaključnih računov ustanove in ugotovitev sveta Loškega muzeja, ki je ob sprejemanju sklepnega računa za leto 1966 ugotovil, da gre za temeljno muzejsko dejavnost komaj še 11,3% celotne vsote in da ustanovitelj, to je občinska skupščina krije z dotacijo komaj tri petine izdatkov za delo muzeja. Še poraznejše so bile ugotovitve ob sprejemanju sklepnega računa za leto 1967, ko je komaj 5% odpadlo na temeljno delo muzeja. Ta dejstva, s katerimi smo stalno opozarjali ustanovitelja, so morala končno odjekniti v javnosti in Svet za kulturo in telesno vzgojo je na četrti redni seji v marcu obravnaval problematiko kulturnih zavodov v občini. Predsednik sveta dr. Branko Berčič je na temelju poročil, ki so mu jih poslale ustanove, sestavil poročilo, ki ga je obravnavala in sprejela občinska skupščina na seji 10. julija 1968. Priporočila bo možno realizirati v okviru razpoložljivih sredstev. Poročilo zaradi vseobsegajoče problematike podajam skoraj v celoti, hkrati s priporočilom iz katerega je videti delo letošnjega leta in vsebuje tudi smernice za nadaljnje delo.

Naloga muzeja je predvsem preurejanje in dopolnjevanje zbirk. Ta dejavnost bi morala biti prvenstvena tudi v muzeju v Škofji Loki, v okviru te pa kot ena glavnih nalog ureditev zbirke NOB. Prvi pogoj za uspešnost urejanja zbirk je terensko delo, s katerim se pridobi gradivo za dokumentacijo materiala. To terensko delo se lahko opravlja vse poletne mesece, v zimskih mesecih pa je prvenstveno interno delo.

Zaradi pomanjkanja sredstev se bo dejavnost muzeja v letu 1968 usmerila predvsem v ureditev oddelka NOB — muzej bo skušal najti strokovne sodelavce v vrstah sorodnih kolektivov na Gorenjskem in v Ljubljani. Poleg tega bo treba izvesti nekatera obsežnejša mizar-ska dela za preureditev raznovrstnih panojev in vitrin, dokončno urediti tla v dvorani, največ sredstev pa bo potrebnih za ustrezna fotografska dela in za izdelavo nujno potrebnih maket, panoram, kart in drugih ponazoril.

Zaradi teh predvidenih obsežnih del in zaradi skrčenja kolektiva bodo v drugih zbirkah lahko izvedli le manjše oziroma najnujnejše preureditve in dopolnitve. Nadalje se bodo delavci muzeja ukvarjali z internim delom, z odkupi, z inven-

tarizacijo knjig po decimalni klasifikaciji, z organizacijo razstav, koncertov in drugih prireditev v kapeli ali v galeriji, z vodstvi skupin in z drugim delom.

O delu muzeja do vključno leta 1967 naj omenimo leto 1959, ko so bile preseljene muzejske zbirke na loški grad, potem leta do 1963, ko je bil postavljen muzej na prostem, in končno naj omenimo še galerijsko dvorano, ki je namenjena ne samo likovnim razstavam, ampak razstavam muzejskega karakterja, kakršni sta bili npr. razstava upodobitev Loke in v letu 1966 pripravljena razstava lesenih poslikanih znamenj. Stagnacija muzeja je očitna predvsem v letu 1967, v katerem so renome muzeja reševale samo še razstave, ne pa tudi izpopolnje-

ne in nove zbirke. Preostali delavci muzeja (ukinjeno je bilo delovno mesto oskrbnika, delavec na mestu kustosa za etnografijo pa je šel v drugo zaposlitev) so opravljali tako delo, ki ni zahtevalo preveč sredstev, to je delo, ki ga ni mogoče razkazovati kot nek poseben delovni uspeh (notranje delo — inventarizacija, vodstvo skupinskih obiskov, pisanja kartotek in podobno ter delo na vrtu, vzdrževanje stavbe in strehe, kolikor je to pač mogoče z lastno delovno silo). Vse delovanje muzeja bi lahko dal pod skupni imenovalec: stagnacija v razvoju Loškega muzeja.

V ilustraciji navajamo nekaj številčnih podatkov.

Pregled števila obiskovalcev:

V muzeju	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Posamezniki	5.998	7.055	9.089	7.681	8.027	9.490
Skupine	5.679	7.665	7.906	4.091	11.709	9.973
Skupaj	11.677	14.720	16.955	11.722	19.736	19.463

V letu 1965 je bil muzej zaradi gradbenih del zaprt do 23. maja, zato je število obiskovalcev občutno manjše.

V galeriji	1966	1967
Posamezniki	9.456	5.154
Skupine	8.368	3.782
Skupaj	17.824	8.936

Galerija je bila prvič odprta v decembru 1965, vendar so obiskovalci všteti v letu 1966.

Meja, ki so si jo postavili (20.000 obiskovalcev letno), predstavlja za muzejske delavce nekakšno pregrado, ki je ne bo možno preseči drugače kot z novimi zbirkami, z dopolnitvami starih, z renoviranjem obstoječih in z izpopolnjevanjem teh, ki obstajajo. Za to pa so potrebna sredstva.

Eden izmed vzrokov stagnacije muzejskega dela je tudi pomanjkanje sredstev za odkup in pridobivanje novih predmetov, kar je ena izmed glavnih nalog muzeja. V letu 1962 je bilo dana za odkup 29.200 din, v letu 1963 34.800 din, v letih od 1964 do 1966 nekaj čez 6000 dinarjev, v letu 1967 pa samo 1.313,14 din (to je trikrat manj, kot je moral muzej plačati za redno popravilo strehe spomladi).

Primerjava sredstev, ki so bila dana za osebne, materialne in funkcionalne izdatke, je od leta 1962 do 1967 naslednja:

Leto	Oseb. doh. %	Materialni izd. %	Funkcional. izd. %
1962	47,7	17	35,3
1963	36	9,6	54,4
1964	60,9	11	28,1
1965	75,6	12,2	12,2
1966	77,1	11,6	11,3
1967	75,5	19,5	5

Dotacija ustanovitelja je od leta 1962 ostala skoraj na isti višini in se je od takrat dvignila za 13.000 din (po letih: 1962 — 93.550 din, 1963 — 90.440, 1964 — 100.000 din, 1965 — 104.000, 1966 — 95.000 dinarjev). Republika je v teh letih prispevala povprečno po 20.000 din na leto, v letu 1967 pa ničesar, ker muzej ni imel sredstev za soudeležbo.

Od leta 1964 dalje je realizacija naraščala takole:

1964 —	121.730 din
1965 —	123.190 din
1966 —	134.460 din
1967 —	138.090 din

V letu 1967 je dotacija ustanovitelja zadostovala za kritje osebnih dohodkov in to ob upoštevanju priporočila občinske skupščine o zmanjšanju števila zaposlenih v muzeju od 7 na 5. Iz lastnih dohodkov pa so pokrili vse materialne in funkcionalne izdatke. Lastni dohodki muzeja bi se praviloma morali uporabiti za stimulacijo delavcev, za dolgoročne na-

loge, ta sredstva bi bilo treba primerno nalagati in jih obračati. Ker pa se je vse doslej s temi sredstvi ravnalo po načelu iz rok v usta, zlasti v lanskem letu (ustvarjeni lastni dohodki so se odbili pri izračunu predračuna), je misel na dolgoročne načrte opuščena. Pri sestavljanju predračuna bi bilo potrebno vpletati sistem akcij in izračunavanje stroškov za posamezno delo. Z dotacijo ustanovitelja je na muzej prevržena odgovornost, kaj s temi sredstvi stori. Bolje bi bilo, če bi se zavod obvezal za izvršitev posameznih nalog in ob koncu leta poglaval obračun za izvršitev.

V zadnjem desetletju je muzej dosegel nekaj izrednih delovnih uspehov: 1959 preselitev na Loški grad in nova postavitve vseh muzejskih zbirk, 1963 utemeljitev muzeja na prostem, 1965 ureditev razstavne galerije in začetek razširjene razstavne dejavnosti. Število obiskovalcev muzejskih zbirk je iz leta v leto raslo. Nasprotno temu pa se je v zadnjih letih ob skoraj nespremenjeni dotaciji za redno muzejsko dejavnost, ob rastočih cenah rednih materialnih potreb in ob manjšem povečevanju osebnih dohodkov muzejskih delavcev stalno zniževala finančna možnost za kritje nalogam zavoda ustrežajočih funkcionalnih potreb. Zaradi takšnega materialnega položaja je terensko delo, ki je osnova vsemu drugemu muzeološkemu delu, popolnoma izpadlo, nakupovanje muzejskih predmetov pa padlo na že škodljivo spodnjo mejo, ko niti ni več mogoče uspešno posredovati, če grozi odtujitev muzejskih predmetov z občinskega področja, število muzejskih sodelavcev se je znižalo pod normalo in občutno prizadelo strokovno funkcioniranje zavoda, pa tudi število obiskovalcev muzeja več ne raste, ker je odpadlo dopolnjevanje razstavnih zbirk. Poleg vodstva obiskovalcev po muzeju in dela v depojih je prejšnje živahno muzejsko delovanje skoraj v celoti zastalo. Navzven rešuje ugled zavoda samo še prirejanje razstav, kar sicer samo na sebi predstavlja pomembno pridobitev, ne more pa nadomestiti primarnega muzejskega delovanja.

Se pet let nas loči od pomembnega 1000-letnega zgodovinskega jubileja Skofje Loke in njenega zaledja. Da bi le-tega dostojno proslavili, moramo brez odlašanja izboljšati pogoje za delovanje Loškega muzeja, ki mora biti osnovni nosilec dejavnosti v času priprav na proslavo jubileja. Zato moramo v prihodnje učinkovito ukrepati v naslednjih smereh.

— okrepiti materialno osnovo za funkcionalno dejavnost Loškega muzeja;

— kadrovsko izpopolniti osebje muzeja (sedaj: umetnostni zgodovinar, etnolog, preparator, oskrbnik, snažilka) vsaj z zgodovinarjem za muzeološko prezentiranje novejših lokalne zgodovine z NOB kakor tudi starejšega zgodovinskega obdobja in z uslužbenecem za opravljanje administrativno-računskih poslov;

— na novo pripraviti in postaviti zbirko o NOB ter po strokovno izdelanem programu muzejskega dela do jubilejnega leta 1973 sistematično izpopoljevati druge muzejske zbirke in funkcionalne preurediti Loški grad za muzejske namene;

— zaključiti akcijo za ureditev in skrbeti za redno delovanje muzejske zbirke v Železnikih (fužinarstvo, lesno gospodarstvo) kakor tudi muzejske zbirke na Visokem (Tavčar);

— še nadalje razvijati razstavno dejavnost v muzejski galeriji ter jo v določnem obsegu prenesti tudi v centra obeh dolin (Železniki, Gorenja vas).

S tem končujem poročilo o dveh težkih letih, s katerim sem marsikoga tudi zaradi števil in vsega dolgočasil. Toda ko doživljaš in preživljaš usodo, ki se prepleta skozi te številke, to ni več dolgočasje, to postane potem delo, polno samoodrekanja, delo z vero v naše kulturno poslanstvo in upanje na boljše, ki se že kaže vsaj deloma v muzejskih zbirkah in v vse večjem obisku, kajti po nekaj letih je zopet obiskalo muzej v enem mesecu čez 4500 ljudi. Mar ni to znak ponovljenega zanimanja za naše zbirke in potrditev našega letošnjega dela, ki ni bilo zaman. Hvala za vašo pozornost.

Po poročilu je predsednik pozval člane k debati. Dr. Škerl je v imenu Zgodovinskega društva pozdravil navzoče. Janez Potočnik se je Muzejskemu društvu zahvalil, da mu je omogočilo razstavo slik. Predsednik je nanizal nekaj nujnih akcij do tisočletnice Loke, ki se nam hitro bliža. Posebno je omenjal potrebo, da bi obnovili še del obzidja za Lontrgom. Odbor za tisočletnico naj čimprej začne z delom. France Planina je poročal o letošnjih Loških razgledih in poudarjal njihovo uveljavljanje tudi v znanstvenem svetu. Na muzejskem izletu zadnje nedelje so udeleženci v Landarski jami videli italijansko pisano publikacijo, kjer se omenjajo Loški razgledi. Nato je seznanil članstvo z vsebino letošnjega letnika, ki je v tisku. Tovariš Taler je pozdravil občni zbor in izrazil željo, da bi društvo pritegnilo več mladine in povečalo število članstva. Tov. Pavlovec je dejal, da muzej

organizira posebne muzejske krožke na šoli, ki se bodo lahko kot mladinska sekcija vključili v društvo. Sicer pa mladina rada pomaga pri urejanju zbirk in pri delu na vrtu. Nato je bila debata zaključena.

V imenu nadzornega odbora je ponovil tovariš Plestenjak predlog za absolutorij dosedanjemu odboru. Predlog je bil soglasno sprejet:

Odbor Muzejskega društva je na svoji seji predlagal dva nova častna člana občnemu zboru v potrditev. To sta akademik dr. Milko Kos in vsem znani Lovro Planina. Tovariš Blaznik je najprej orisal za sluge dr. Kosa za slovensko zgodovino in za naše društvo, nato navajal dolgoletno požrtvovalno delo Lovra Planine, ki je podpiral že ustanovitev društva, vsestransko skrbel za zbirke, dokler ni imelo društvo strokovnega uslužbenca, in organiziral vse dosedanje društvene izlete. Sledil je buren aplavz, ki ga je predsednik smatral kot soglasen sprejem predlogov. Tovariš Pavlovec je prinesel častno diplomu, ki prikazuje tri faze v delovanju Lovra Planine pri muzeju — na rotovžu, v Puštalu in zdaj na loškem gradu.

Tajnik dr. Berčič je nato predlagal in utemeljil spremembo pravil.

V letu 1965 je bil sprejet zvezni temeljni zakon o društvih, s 1. januarjem 1966 pa je stopil v veljavo republiški zakon o društvih. Vsa društva so bila zavezana, da na svojih občnih zboreh uskladijo svojo organizacijo, pravila in delovanje z določbami obeh zakonov. Odbor Muzejskega društva je na svoji zadnji seji ugotovil, da veljavna društvena pravila, ki so bila sprejeta na društvenem občnem zboru v letu 1962, v celoti ustrezajo zakonskim zahtevam in da jih zaradi tega ni treba spreminjati.

Na občnem zboru leta 1966 so sedanja društvena pravila doživela eno samo spremembo, ko so bila črtana iz njih določila o društvenem gospodarju.

Na zadnji seji odbora Muzejskega društva pa je bilo pri obravnavanju društvenih pravil ugotovljeno, da bi bilo treba nekatera njihova določila izpopolniti, ker to narekuje praksa pri delovanju društva v zadnjih letih. Gre za dve zadevi:

1. Termin občnega zbora (čl. 9).
2. Sestava društvenega odbora (čl. 10).

Predlogi za njihovo spremembo so naslednji:

Ad 1. — Člen 9 določa, da je redni občni zbor vsako drugo leto, najkasneje do 1. julija. Praksa pa kaže, da je najbolj primeren termin za občni zbor našega društva čas po poletnem odmoru.

Zato se predlaga črtanje določila, da mora biti občni zbor v prvi polovici leta. Uvodni stavek člena 9 naj bi se glasil:

Redni občni zbor se sestane vsako drugo leto.

Ad 2. — Člen 10 v prvem odstavku določa sestavo društvenega odbora, v katerem je 7 voljenih odbornikov in upravnik Loškega muzeja po svojem položaju. Že pred uveljavitvijo takšnega vodilnega organa in tudi v zadnjem času pa se je ponovno pokazalo kot potrebno, da v odboru sodelujejo tudi predstavniki zainteresiranih delovnih in društvenih organizacij, kot npr. Zveza borcev, spomeniško varstvo, turistična društva itd. To je toliko bolj razumljivo, ker opravlja odbor Muzejskega društva vlogo strokovnega posvetovalnega organa muzejske uprave. Ponovno naj bi se uvedla tudi funkcija društvenega gospodarja, vendar z ožjimi delovnimi nalogami kot prej (odpadla bi posebna skrb za strokovno delo muzeja, ker je to naloga odbora kot celote). Glede na vse navedeno se predlaga naslednja sprememba 1. odstavka 10. člena:

Društveni odbor sestavljajo voljeni in imenovani člani. Občni zbor izvoli predsednika in 8 članov, izmed katerih se konstituira vodstvo odbora (podpredsednik, tajnik zapisnikar, blagajnik, gospodar in morebitni drugi funkcionarji). V odbor imenujejo svojega predstavnika društveni pododbor v Železnikih, do ustanovitve pododborov v Poljanski dolini tamkajšnja turistična društva, občinska organizacija Zveze borcev, pristojni Zavod za spomeniško varstvo, Turistično društvo v Škofji Loki in sindikat prosvetnih delavcev v Škofji Loki. Upravnik Loškega muzeja je član odbora po svojem službenem položaju.

Analogo z gornjimi določili je treba menjati tudi dva odstavka 11. člena, in sicer:

2. odstavek: *Tajnik in zapisnikar vodita administrativno in organizacijsko poslovanje društva.*

4. odstavek: *Gosposdar skrbi za društveno imovino in za muzejske predmete, ki so izročeni društvu v hrambo.*

Občni zbor je soglasno sprejel predlagane spremembe.

Po sklepu zadnje seje z dne 5. t. m. je tov. Pavlovec predlagal predsednika, člane novega upravnega in nadzornega odbora. Spreminjevalnih predlogov ni bilo. Za predsednika je bil ponovno izvoljen dr. Pavle Blaznik, za člane upravnega odbora: dr. Branko Berčič, inž. Ivan Gorenc, prof. Marija Jamar-Legat, Tine

Kalan, Jože Krašovec, inž. arh. Tone Mlakar, prof. France Planina in France Štukl. V razširjeni odbor pa imenujejo svoje predstavnike; društveni pododbor v Železnikih, Zavod za spomeniško varstvo v Ljubljani, Turistično društvo v Škofji Loki, turistična društva Poljanske doline in sindikat prosvetnih delavcev v Škofji Loki. V nadzorni odbor so bili izvoljeni: Evgen Burdych, Blaž Gortnar iz Železnikov in Ivo Plestenjak.

Pri slučajnostih je sporočil tov. Janko Berčič, da želi Komisija za interniranje pri naslednji številki LR sodelovati s posebnim člankom.

S tem je bil občni zbor zaključen. Nato je France Planina ob barvnih diapozitivih predaval o muzejskih izletih. Zbor se je končal ob 21,50.

ČLANI MUZEJSKEGA DRUŠTVA V ŠKOFJI LOKI

Častni člani:

Kos dr. Milko (Ljubljana)
Planina Lovro (Blaževa ul.)
Sink Števo (Poljanska c.)

Ustanovni člani:

† Birolla Gvidon (Ljubljana)
† Burdych Oto st. (Škofja Loka)
Gorenjska predilnica (Trata)
Jamar-Legat Jejaf (Mestni trg)
Kern dr. Frank (Cleveland, ZDA)
Loške tovarne hladilnikov (Šk. Loka)
Rant dr. Jože (Ljubljana)
Skupščina občine Logatec
Skupščina občine Škofja Loka
Sink Števo (Poljanska c.)

Redni člani:

Ahačič Metka (Partizanska c.)
Albert Jože (Suha)
Alič Franc (Ptuj)
Anidžić Dušan (Mestni trg)
Arhar Iva (Šolska ul.)
Audič Jože (Spodnji trg)
Ažbič Francka (Demšarjeva c.)
Bašin Peter (Mlinska ul.)
Bavdaž Slavka (Poljanska c.)
Bavdaž Tone (Poljanska c.)
Benedičič Anton (Železniki)
Benedičič Minka (Spodnji trg)
Berčič dr. Branko (Groharjevo naselje)
Berčič Janko (Vincarje)
Berčič Tončka (Stara Loka)
Bergant ing. Andrej (Praprotno)
Bergant Anka (Zminec)
Bergant Marija (Florjan n. Zmincem)
Berginc Eleonora (Spodnji trg)
Bernik Alojzija (C. talcev)
Bernik Janko (Klobovsova ul.)

Bernik Jože (Klobovsova ul.)
Bernik Jože ml. (Klobovsova ul.)
Bernik Julka (Puštal)
Bernik Katarina (Klobovsova ul.)
Bernik Mira (Sorška c.)
Bernik Rajko (Šk. Loka)
Bernik Stanko (Šk. Loka)
Bertoncelj Alojzij (Ljubljana)
Bertoncelj Janez (Suha)
Biček Pavlina (Reteče)
Biđovec Milena (Kranj)
Birolla Marija (Ljubljana)
Bizant Ivan (Stara Loka)
Bizjak Minka (Spodnji trg)
Blaznik Jelka (Škofja Loka)
Blaznik dr. Pavle (Ljubljana)
Bogataj Franc (Suha)
Bogataj Jelka (Stara Loka)
Bogataj Matevž (Blaževa ul.)
Bošković Milutin (Stara Loka)
Bozovičar Pavle (Zminec)
Božič Fani (Mlinska ul.)
Božič Stane (Mlinska ul.)
Bračko dr. Marija (Stara c.)
Braniselj Zofka (Partizanska c.)
Brank ing. Rajko (Novi svet)
Brgant Tine (Stara Oselica)
Brifrah Viktor (Poljanska c.)
Brodar Janko (Suha)
Brtoncelj Anica (Klobovsova ul.)
Brtoncelj Maks (Klobovsova ul.)
Buh Ferdinand (Novi svet)
Burdych Evgen (Grajska pot)
Burdych Magda (Kidričeva c.)
Burdych Oto (Kidričeva c.)
Ceferin Franc (Češnjica)
Celjar Anica (Stara Loka)
Cerkvenik ing. Janez (Blaževa ul.)
Cerkvenik Marinka (Blaževa ul.)
Cevc dr. Emilijan (Ljubljana)
Cirk Milan (Portorož)
Cof Janez (Virmaše)
Confidenti Peter (Vincarje)
Crnić Drago (Mestni trg)
Čadež Jože (Kopališka ul.)
Čadež Marija (Srednja vas)
Čadež Marjan (Novi svet)
Čadež Milan (Škofja Loka)
Čadež Minka (Novi svet)
Čarman Lovro (Kopališka ul.)
Čarman Rozi (Kopališka ul.)
Čavič dr. Đorde (Ljubljana)
Čemažar Ivan (Forme)
Dagarin Jernej (Puštal)
Dagarin Rezika (Puštal)
Debeljak Marija (Blaževa ul.)
Debenc Maks (Blaževa ul.)
Dekleva Franciška (Ljubljana)
Dekleva Minka (Mestni trg)
Demšar Aleš (Virmaše)
Demšar Ana (Demšarjeva c.)
Demšar dr. Jože (Ljubljana)